

opnaas Enighed i denne Henseende, men der er et Punkt, hvorpaa jeg maa henlede Opmærksomheden, nemlig den Bestemmelse, hvorved man vil søge at overholde Fredningsriden. Det kunde synes underligt, at denne Bestemmelse lyder paa, at Ingen maa forsende, salbyde, sælge, købe eller modtage disse Fisk, at der er brugt saa mange Udtryk her, medens i Sagtloven kun bruges Udtrykkene „salbyde“ eller „købe“, men det ligger i, at man her har opnaaet Noget, som i det oprindelige Forslag slet ikke var tiltænkt Fiskerne, og det er virkelig en Ret, der er af meget betydeligt Omfang, nemlig, at selv om de fiske Fisk, der ere fredede, naar de blot ikke have fiske efter dem, men tilfældig have faaet dem i deres Garn, maa de have Lov til at tage dem hjem og benytte dem. At det vil vanskeliggjøre Kontrollen er indlysende. Derfor har Regjeringsforslaget maattet optage en Bestemmelse, der er endnu tydeligere med Hensyn til Afhændelse af Fisk, som uberettiget ere fangne; man maa søge at gribe disse uberettiget fangne Fisk, saasnart de vise sig udenfor Fiskerens Hus. Det staar f. Ex. i § 51, at Ingen maa fiske efter Lag i den der nævnte Tid, medmindre Fangsten bevislig ster for at forsyne Udlæringsanstalter eller i videnskabeligt Diemed. Vil man nu tillade at sende dem til gode Venner og Bekjendte, saa veed jeg ikke, hvorledes Politiet skal forhindre ulovlig Handel. Hvorledes skal man bære sig ad, naar det sker, og med de Forsendelser, der ske til Udlandet, naar man ikke kan stoppe Forsendelsen? Skjøndt Bestemmelsen her synes strengere end Sagtlovens, er den i Virkeligheden meget liberalere ved at tillade at beholde fredede Fisk, naar man selv har fanget dem. Jeg maa derfor tilraade at blive staaende ved Regjeringsforslaget. — Med Hensyn til Maalet skal jeg bemærke, at Bestemmelsen kun er sat af praktiske Hensyn, og er der Tilbøjelighed til at gaa til et høiere Maal, kan man vel ogsaa enes derom.

Sagd: Jeg skal bestræbe mig for at trække saa smaa Bæxler som muligt paa Forsamlingens Taalmodighed, da den vel ønsker at komme til Ende med denne Forhandling, men jeg maa dog dvæle et Øieblik ved et Punkt, som for mig er af meget stor Betydning. Ved at omtale de Vædringsforslag, der ere stillede med Hensyn til Kontrollen, har man allerede paavist, at medens Regjeringen tidligere forlangte 3 Kontrollører og 2 Assistentter til hver, har den i dette Forslag nøiedes med 2 Kontrollører og 3 Assistentter, men man har her overjet, hvorledes

Udvalget selv ved at gjøre strenge Fordringer har faaet Regjeringen bort fra det tidligere Standpunkt. Man veed, at afdøde Minister Skeel i en Forhandling med Udvalget om mange af de Bestemmelser, der kom frem, sagde: Ja, mine Herrer, det vil ikke være heldigt, og Regjeringsforslaget er bedre, men kan jeg derigjennem opnaa Enighed med Udvalget, skal jeg gaa ind derpaa. Saa den Maade har Udvalget avanceret mange Indrømmelser frem, som det nu tager til Indtægt som Vidnesbyrd om, at Regjeringen har skiftet Standpunkt, medens det er Udvalget selv, der har foranlediget det. Med Hensyn til Fiskerikonrollen er Udvalgets Standpunkt aldeles ikke blevet mig klarere, skjøndt jeg har siddet mange Gange i Udvalget. Vi savne i høi Grad en overlegen Dygtighed her til Lands i Ledelsen af vort Fiskeri. Der er anvendt fra Statens Side ikke ringe Beløb til Fiskeriets Fremme, og der er anvendt fra Private mange meget store Beløb paa som oftest mislykkede Forsøg paa at fremme Fiskeriet, og Enhver, som færdes omkring blandt Fiskerne i Landets forskjellige Egne, vil se, hvor forunderligt langt de ere tilbage i de gamle Fiske-distrikter, baade med Hensyn til Konstruktionen af deres Vaade og med Hensyn til deres Fiskeredstaber og disses Anvendelse. Hvis nu de Beløb, der fra det Offentliges Side saavel som fra Private anvendes for at fremme Fiskeriet, skulde bære Frugter, som staa i Forhold til den anvendte Bekostning, er det af den allerstørste Vigtighed, at der er sagtyndige Folk tilstede. Det har været min Tanke og mange Andres, jeg tør vel forudsætte ogsaa Indenrigsministerens Tanke, at Fiskerikonrollørerne her skulde afhjælpe et væsentligt Savn. Det er ikke deres Opgave at hævme Fiskeriet; det er deres Opgave at undervise og lede Fiskerne paa en saadan Maade, at Fiskeriet med Tiden kan bringe det størst mulige Udbytte for dem, der have denne Næringsvei. Ved Kontrollørernes daglige Samliv med Fiskerne ville de som praktisk dygtige Mænd i denne Sag kunne gjøre deres Dygtighed frugtbringende der, saa at jeg maa anse denne Virksomhed for langt betydeligere, end Udvalget tror. Det er ikke blot, som jeg tillod mig at fremhæve tidligere, som Vægtene for Loven, at Kontrollørerne have deres Opgave; deres Opgave skulde være at virke beaandende og oplysende paa hele den store Fiskerbefolkning, saaledes at de bragte Fart i mange Ting, som endnu gaa efter den gamle Stendrian, og at de fik gjort nye Forbedringer som virke andetsteds, bekjendte for Fiskerne. Naar man ser, hvad en virkelig praktisk dygtig Mand, der egner sig for